

ledes, at der skete en Nedsættelse paa andre Punkter, men et saadant Krav er ikke fremsat. Vi have sagt: Dette Spørgsmaal maa staa aabent som ethvert Spørgsmaal, hvis Afgørelse muligt kan foregribe Forsvarskommissionens Arbejde.

Dermed skal jeg saa gaa over til Anmærkningen paa § 22. Der er blevet sagt om dette Forslag, at dets Vedtagelse medfører, at Folketinget afgiver sin Myndighed, ja der er blevet sagt, at vi derved sælge Folkets Rettigheder, vi krænke Bevillingsretten. De Herrer, der føre denne Tale, tage Bevillingsrettens Begreb forfængeligt. Saa sikkert som Bevillingsretten er Folket og dette Ting givet til Udøvelse og ved vor Brug af den er bleven Folkets dyreste politiske Eje, saa sikkert skal man ikke i Utide raabe paa Fare for denne Ret, man bør være forsigtige med at tale paa den Maade, som sket er, og sige, at vi krænke denne Ret. Det er ugrundet Tale. Der sker ikke den ringeste Krænkelse af Bevillingsretten. Den foreslaaede Anmærkning spænder over 6 Konti, og disse Konti ere enten i selve Finanslovsforslaget eller i Bilagene dertil specificerede. Det, der er opført paa Konti og Underkonti, skal opfyldes efter sin Bestemmelse, hver eneste Ting, stor eller lille. Ministeren kan ikke lade den allermindste Del af det, der er specificeret paa Finansloven og de Finanslovens ledsagende Bilag, ude af Betragtning, thi saa bryder han de Forudsætninger, under hvilke Bevillingen er givet. Nu spænder denne Anmærkning over en Kreds af Bevillinger, der beløbe sig til 2¹/₄ Mill. Kr., og naar vi bevilge denne Kreds af Foranstaltninger, og disse Penge blive givne ud til den sidste Øre, har Bevillingsretten faaet, hvad dens er. Bevillingsretten har ikke Krav paa Besparelser, Bevillingsretten har Krav paa, at de Penge, som gives ud, blive anvendte efter deres Øjemed. Men hvilken Krænkelse af Bevillingsretten skulde der ligge i, at den ansvarlige Minister overfor en enkelt Bevilling kan gennemføre en Besparelse, naar ikke det, der skal opnaas ved Bevillingen, lider Skade, og anvende den indvundne Besparelse til bedre Fyldestgørelse af et af de andre Formaal, som man har ønsket fyldestgjort ved en Del af den paa Kontierne opførte samlede Sum? Jeg kan ikke se, at deri ligger den ringeste Krænkelse af Bevillingsretten. Med denne Anmærkning i Hænde behøver Ministeren ikke at spørge i de enkelte Tilfælde, og det gøres heller ikke nødigt, da Pengene ere bevilgede til samtlige Formaal, større og mindre,

som de omhandlede Konti spænde over. Det er ganske det samme, som er gennemført paa § 23, Marineministeriets Budget, det kan man ikke komme fra. Der er der 6 Konti, rettere 7, idet Konto VI. er delt i A. og B. Konto II. har 5 Underkonti, Konto III. er delt i 12, Konto IV. er delt i 6, Konto V. er delt i 5, Konto VI. i 9 og VI. B. i 12 og Konto VII. i 11, og Anmærkningen gaar ud paa, at det er tilladeligt at overføre, hvad der bespares paa den ene Underkonto, til den anden Underkonto. Indenfor denne Kreds af Underkonti, der dækkes af Konto II.—VII., er der Tale om saa højst forskellige Ting som vel tænkeligt er, f. Eks. Sætning af Bolværk, Vedligeholdelse af Broer, Anskaffelse og Vedligeholdelse af Haandvaaben osv. Disse Ting ere saa højst forskellige, som noget kan være, og Overførelserne mellem de forskellige Underkonti ere dog indrømmede den tidligere Marineminister, og ingen tænker paa at nægte den nuværende Marineminister den samme Ret. Det er indrømmet ham at kunne spare paa en enkelt af disse mange Underkonti til Fordel for en anden eller flere andre indenfor Kredsen af de syv Hovedkonti. (*Zahle*: Det er ikke Hovedkonti!) De hedde Hovedkonti paa Finanslovsforslaget. Underkontierne ere angivne i „Anmærkningerne“, Bilagene, som nævnt, nemlig 5, 12, 6, 5, 9, 12 og 11 henhørende til de respektive Konti Romertal II., III., IV. og saa fremdeles. Disse ere Hovedkonti, ikke Underkonti, og det ærede Medlem, som stadig afbryder mig, har været med til som Ordfører uden i ringeste Maade at tage Afstand derfra her at føre en tilsvarende Anmærkning igennem, som han nu modsætter sig paa § 22 (*Zahle*: Nej!), ganske og aldeles den samme, bevillingsmæssigt og principielt. Hvordan det ærede Medlem end vender og drejer det, blive Anmærkningerne de samme i Princippet, det kan det ærede Medlem ikke komme bort fra. Men det ærede Medlem kan paastaa og blive ved at paastaa ligesom Kællingen, der blev sænket ned i Brønden, at det var klippe, klippe, medens Manden sagde: skære, skære. Saaledes kunne de Herrer blive ved at sige, at det er en Krænkelse af Bevillingsmyndigheden, men de faa aldrig Vælgerne til at tro, at det, der er ret og billigt paa § 23, skal være en Krænkelse af Bevillingsmyndigheden paa § 22.

Det ærede Medlem for Randers Amts 6te Valgkreds (Neergaard) sagde, at hidtil havde man ikke haft nogen som helst Opfordring til at spare indenfor den Kreds af Bevillinger, som Anmærkningen spænder